

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 14. decembra 2010 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **Ing. R. Č.**, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“) a iné, o dovolaní obvineného Ing. R. Č. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 05. mája 2010, sp. zn. 2To/44/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. R. Č. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Čadca z 02. decembra 2009, č. k. 2T/15/2006-384, bol obvinený Ing. R. Č. uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

13. augusta 2005 v čase okolo 20.30 hod. v rodinnom dome č. X. v K. nad K., okr. Č., po tom, ako majiteľ domu J. N. otvoril vchodové dvere vedúce do domu, tohto vtláčil do chodby domu, kde ho fyzicky napadol tak, že pravou rukou zovretou v päšť ho udrel do oblasti tváre, v dôsledku čoho J. N. utrpel zranenia: odlomenie fixného mostíka spolu s korunkovými časťami zubov 23 a 25, na ktorých bol mostík upevnený a vybitie zuba 21, tržnú ranku na hornej pere vľavo, jej slizničnej časti zvnútra dutiny ústnej, ktoré si vyžiadali dobu liečenia a PN v dĺžke 6 dní.

Okresný súd za to obvinenému Ing. R. Č. uložil podľa § 238 ods. 2 Tr. zák. s použitím

§ 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmiennečne odložil a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného J. N. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku priamo na hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obvinený, ktoré neskôr písomne odôvodnil. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Žiline uznesením z 05. mája 2010, č. k. 2To/44/2010-425, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Ing. R. Č. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 01. októbra 2010 dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený poukázal na to, že nebolo nepochybne preukázané, že skutok spáchal. Namietal, že súd vyhodnotil dôkazy v jeho neprospech, nepostupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a nevykonal dôkazy potrebné na potvrdenie jeho obhajoby porušujúc právo obvineného na obhajobu. Ďalej tiež namietal, že súd v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol ako sa vysporiadal s rozpormi vo výpovediach poškodeného v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, ako aj s rozpormi vo výpovediach poškodeného a jeho manželky. Podľa názoru obvineného súd nevykonaním rekonštrukcie trestného činu (prípadne vyšetrovacieho pokusu) porušil jeho právo na spravodlivý proces. V rozsiahlejšej miere sa ďalej venoval výkladu pojmu ublíženie na zdraví, pričom spochybnil či porucha zdravia, ktorú utrpel poškodený, má charakter ublíženia na zdraví. Poukázal na znalecké posudky viacerých znalcov vyzdvihujúc znalecký posudok MUDr. J. I. s tým, že poškodený si zranenia mohol spôsobiť aj sám. Namietal nesprávne hodnotenie dôkazov, keďže súd výpovede niektorých svedkov (príbuzných obvineného) považoval za účelové. Na svoju obhajobu vyzdvihol skutočnosť, že poškodený ho pri prvotnom ošetrení u lekára nemenoval ako osobu, ktorá mu mala spôsobiť zranenia.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu v Žiline z 05. mája 2010, sp. zn. 2To/44/2010, ktorým bolo odvolanie obvineného proti rozsudku Okresného súdu Čadca z 02. decembra 2009, sp. zn. 2T/15/2006, podľa § 319 zamietnuté, bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 12 Tr. por., § 319 Tr. por., § 221 ods. 1 Tr. zák. a § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., v neprospech obvineného. Zároveň žiadal, aby dovolací súd uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca, ktorá uviedla, že dovolanie obvineného je nedôvodné a navrhla toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Žiline z 05. mája 2010, č. k. 2To/44/2010-425, ako súdu odvolacieho, ktorým súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Ing. R. Č. proti rozsudku Okresného súdu Čadca z 02. decembra 2009, č. k. 2T/15/2006-384, zamietol. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným Ing. R. Č. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa (vykonané dôkazy, hodnotenie jednotlivých dôkazov), čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por. Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietať právne vady, ale nie je možné účinne namietať vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Námietky obvineného ktorými namieta, že skutok nespáchal (...v dome poškodeného som nebol, a na zdraví som mu neublížil“...), že skutok sa nemohol stať tak ako je uvedené v rozsudku („nie je technicky možné, aby v priestore, kde malo dôjsť k napadnutiu poškodeného, boli dve osoby a jedna by udrela poškodeného spôsobom, ako to poškodený uviedol“..), sú námietkami poukazujúcimi na skutkové vady, ktorými obvinený napáda správnosť hodnotenia dôkazov a správnosť zistenia skutku. Aj na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Rovnako nie je možné sa stotožniť s názorom obvineného, že bolo porušené jeho právo na obhajobu tým, že súd nevyhovел jeho procesným návrhom (vykonať rekonštrukciu trestného činu) a výsledok trestného konania nakoniec vyznel v jeho neprospech. Súd sám rozhoduje o vykonaní dôkazov, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Nesúhlas

obvineného s rozsahom vykonaného dokazovania a jeho hodnotením, nemôže zakladať žiaden dovolací dôvod.

Pokiaľ ide o právne posúdenie, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že skutok vymedzený v rozsudku Okresného súdu Čadca z 02. decembra 2009, č. k. 2T/15/2006-384 bol v súlade s Trestným zákonom správne právne posúdený ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. V tomto smere vzhľadom na rozsiahle námietky obvineného dovolací súd poznamenáva, že jednou (nie jedinou) podmienkou ublíženia na zdraví je aj skutočnosť, že poškodený mal nie na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života, pričom pod pojmom nie na krátky čas treba rozumieť dobu okolo 7 dní (možno sem zahrnúť aj dobu liečenia v trvaní 6 dní). Pracovná neschopnosť sama o sebe nemusí vždy správne odrážať povahu, intenzitu a závažnosť spôsobenej poruchy zdravia. Zákon vyžaduje sťaženie obvyklého spôsobu života, v ktorom je pracovná neschopnosť jeho dôležitou súčasťou, nie však okolnosťou rozhodujúcou, pretože je nutné posudzovať celkový obvyklý spôsob života poškodeného. Sám znalec MUDr. F. H. v znaleckom posudku uviedol (č.l. 345), že poškodený bol (aj) obmedzený v obvyklom spôsobe života 1 týždeň (7 dní) vzhľadom na poranenie zubov. Preto možno konštatovať, že súd prvého stupňa správne právne posúdil zistený skutok, ktorého sa obvinený dopustil.

Podľa názoru dovolacieho súdu tvrdenia uvedené v dovolaní jednoznačne subjektívne kritizujú hodnotenie dôkazov doteraz vo veci konajúcimi súdmi, čo nezodpovedá dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto dovolací súd musel dovolanie obvineného Ing. R. Č. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 14. decembra 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková